

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 61Ek/717/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124268406
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novyvedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124268406.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. D., právne zastúpený Lion Law Partners s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO 36 862 461 proti povinným 1./ PALIVO - impex, uhoľné sklady, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 21, 974 05 Banská Bystrica, IČO 36 024 201, 2./ SLOVPLYN, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 21, 974 05 Banská Bystrica, IČO 36 634 654, obidvaja právne zastúpení Advokátska kancelária Kašuba spol. s r.o., so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, IČO 36 859 095, o vymoženie 9.295,86 eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Liščákom, Exekútorský úrad Banská Bystrica, ul. ČSA 23, 974 01 Banská Bystrica pod sp. zn. 309EX 248/24, o návrhu povinných na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/717/2024 zo dňa 02.09.2024 takto

rozhodol:

- I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/717/2024 zo dňa 02.09.2024 z a m i e t a.
- II. Návrh oprávneného na prerušenie sťažnostného konania z a m i e t a.
- III. V súvislosti s podaním sťažnosti žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov exekúcie.

odôvodnenie:

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 61Ek/717/2024 zo dňa 02.09.2024, ktoré vydal vyšší súdny úradník, I. výrokom exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil, II. výrokom návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a III. výrokom zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Jozef Liščák, so sídlom exekútorského úradu ul. ČSA 23, 974 01 Banská Bystrica trovy exekúcie vo výške 60,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinní svoj návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) odôvodnili skutočnosťou, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, nakoľko dňa 03.04.2024, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a pred začatím exekučného konania, došlo k jednostrannému započítaniu pohľadávky povinného na zaplatenie istiny vo výške 9.225,28 eur z dôvodu náhrady trov konania titulom trov právneho zastúpenia, ktorá je priznaná exekučným titulom - uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.07.2023, č. k. 20C/54/2018-1010, ktoré sa stalo právoplatným dňom 22.10.2023 a vykonateľným dňom 26.10.2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.10.2023, č. k. 20C/54/2018-1046, právoplatným dňom 22.10.2023 proti pohľadávkam oprávneného na zaplatenie náhrady trov konania vo výške 8.847,96 eur a náhrady trov odvolacieho konania vo výške 447,90 eur, spolu vo výške 9.295,86 eur podľa uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 12.03.2024, č. k. 64Cb/160/2010-520, a to do výšky v akej sa vzájomne kryjú, t. j. do výšky 9.225,28 eur,

príčom zvyšnú časť pohľadávok oprávneného na zaplatenie náhrady trov konania vo výške 70,58 eur povinný v 2. rade súčasne dňa 03.04.2024 zaplatil bezhotovostne na bankový účet IBAN: C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v zmysle písomnej Výzvy na zaplatenie zo dňa 14.03.2024, ktorá bola povinnému v 1. rade doručená od spoločnosti Lion Law Partners s.r.o., so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO 36 862 461. Povinní týmto vzniesli námietku zániku vymáhaného nároku v celej výške 9.295,86 eur ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, a to dňa 03.04.2024 jednostranným započítaním v časti vo výške 9.225,28 eur a splnením (zaplatením) v časti vo výške 70,58 eur. K podaniu návrhu na vykonanie exekúcie došlo dňa 04.04.2024 o 13.58 hod., pričom k zaplateniu sumy 70,58 eur došlo dňa 03.04.2024 a k doručeniu jednostranného započítania oprávnenému došlo dňa 03.04.2024 (v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. januára 2018, sp. zn. 4Obdo/73/2016 zverejnenom v Zbierke pod R 85/2018 - uložením doporučenej poštovej zásielky RG253463884SK adresovanej povinným v 2. rade oprávnenému s dňom odoslania 02.04.2024 a dňom uloženia 03.04.2024 a vrátenej povinnému dňa 23.04.2024 ako zásielky neprevzatej v odbernej lehote) a na vedomie jeho právneho zástupcu Lion Law Partners s.r.o. dňa 04.04.2024 o 12.16 hod. (t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, ku ktorému došlo dňa 04.04.2024 až o 13.58 hod.). Napriek tomu právny zástupca oprávneného Lion Law Partners s.r.o. dňa 04.04.2024 o 12.16 hod. podal návrh na vykonanie exekúcie, v ktorom vyhlásil, že vymáhaná pohľadávka existuje v celom rozsahu.

3. Povinný v 2. rade nadobudol od pána A. E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXXX/XXX, XXX XX D. D. celú jeho pohľadávku na zaplatenie istiny vo výške 9.225,28 eur z dôvodu náhrady trov konania titulom trov právneho zastúpenia, ktorá je priznaná exekučným titulom - uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.07.2023, č. k. 20C/54/2018-1010, ktoré sa stalo právoplatným dňom 22.10.2023 a vykonateľným dňom 26.10.2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.10.2023, č. k. 20C/54/2018-1046, právoplatným dňom 22.10.2023, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2024 v celom jej rozsahu vrátane všetkého jej príslušenstva a všetkých práv s ňou spojených, ktorá skutočnosť bola oprávnenému oznámená pánom A. E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXXX/XXX, XXX XX D. D., písomným Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2023, doručeným dňa 25.03.2024. Na základe vyššie uvedených skutočností, a teda rovnakého dôvodu podal tento návrh na zastavenie exekúcie v celom jej rozsahu z dôvodu uvedeného v § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov aj povinný v 1. rade.

4. Povinní v nadväznosti na vyššie uvedené podali návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu vrátane všetkých trov oprávneného (t. j. trov súdneho poplatku za vydanie poverenia a trov právneho zastúpenia v EX) a rovnako aj trov exekúcie súdneho exekútora, ktoré tak namietali ako nedôvodné a neoprávnené v celom rozsahu. K návrhu na zastavenie exekúcie povinní priložili nasledujúce dokumenty: Plnomocenstvo na zastupovanie povinného v 1. rade, Plnomocenstvo na zastupovanie povinného v 2. rade, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/54/2018 zo dňa 19.07.2023 a doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/54/2018 zo dňa 05.10.2023 a doložka právoplatnosti, Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2024, Oznámenie o postúpení pohľadávky a doručka oprávnenému zo dňa 25.03.2024 a vrátená zásielka OA292709037SK od oprávneného uložená dňa 26.03.2024, Výzva na zaplatenie zo dňa 14.03.2024, Jednostranné započítanie pohľadávok zo dňa 02.04.2024, Vrátená poštová zásielka RG253463884SK, Vrátená poštová zásielka OA547005049SK, Doručka poštovej zásielky zo dňa 04.04.2024, podací lístok predmetnej zásielky RG253465267SK, sledovanie zásielky a Doklad o úhrade sumy vo výške 70,58 eur.

5. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinných na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že nepovažuje námietku započítania za dôvodnú - za spôsobilú privodiť účinky zániku v exekučnom konaní vymáhanej pohľadávky oprávneného. Zákon v ustanovení § 263 ods. 1 CSP explicitne určuje platobné miesto, ktoré v materiálnom jadre ex offo vylučuje započítanie, pretože takéto pohľadávky sa v skutočnosti reálne nemôžu stretnúť - chýba vzájomnosť pohľadávok. Podľa komentárovej literatúry (Števec, M. a kol.: Občiansky zákonník II., § 451 - 880. 2. vydanie. Komentár. Praha, C. H. Beck, 2019, s. 2194): „Prvým predpokladom úspešného započítania je vzájomnosť pohľadávok. Vzájomnosť pohľadávok predstavuje taký právny stav, kedy dlžník právneho vzťahu má zároveň pohľadávku voči svojmu veriteľovi. Z tohto všeobecného pravidla však existujú zákonné výnimky, teda situácie, keď kompenzabilná pohľadávka zároveň majetkovo prináleží inej osobe. Typicky pôjde o právny vzťah ručenia, kde v zmysle ustanovenia § 548 ods. 2 je ručiteľ

oprávnený proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by voči veriteľovi mohol namietat' dlžník. V tomto prípade by ručiteľ mohol úspešne namietnuť zánik vzájomnej dlžníkovej pohľadávky započítaním.“ Analogicky ako v prípade ručenia i v prípade stretu pohľadávok tvoriacich na oboch stranách účastníkov exekučného konania trovy právneho zastúpenia, ide o derivát nespôsobilý na započítanie pre absenciu kompenzabilnej pohľadávky, ktorá majetkovo prináleží inej osobe (advokátovi). Súdu nepochybne v exekučnom konaní prináleží právo a povinnosť materiálneho prieskumu vznesenej započítacej námietky. V materiálnom ponímaní platba ohľadom náhrady trov právneho zastúpenia patrí titulom platobného miesta (§ 263 ods. 1 CSP) inému subjektu (advokátovi) ako povinnému (subjektu zastúpenému advokátom) a len po formálnej stránke sa jedná o nárok patriaci povinnému subjektu. Akceptovaním jednostranného započítania na strane povinného bez súhlasu advokáta stelesňujúceho platobné miesto by tak dochádzalo k denegatio iustitiae na strane oprávneného tým, že sa nerešpektuje ratio legis ustanovenia § 263 ods. 1. Nepochybne treba v exekučnom konaní reflektovať rozdielne skutkové situácie, keď sa námietkou započítania jedná o zánik pohľadávok rovnakého druhu (istina proti istine) oproti situácii, keď sa v materiálnom jadre len formálne jedná o pohľadávky rovnakého druhu, v skutočnosti ide o nárok toho, komu svedčí platobné miesto. K uvedenému záveru možno analogicky dospieť za použitia čl. 4 základných princípov CSP v spojení s § 548 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Oprávnenému a jeho právnomu zástupcovi pritom doposiaľ nie sú známe rozhodnutia súdu, ktorý by riešili rovnakú právnu otázku „započítania trov právneho zastúpenia navzájom“. Pretrvávajú tak zásadné pochybnosti o tom, či zo strany povinného ide o judikovanú pohľadávku práve voči oprávnenému spôsobilú na započítanie. Podľa názoru oprávneného nedošlo predovšetkým k splneniu základnej zákonnej podmienky započítania, že sa jedná o vzájomné pohľadávky rovnakého druhu schopné započítania.

6. V konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/54/2018, v ktorom povinný uplatnil na započítanie trovy konania spolu vo výške 9.225,28 eur, oprávnený podal voči právoplatnému rozhodnutiu súdu v základnom konaní dovolanie dňa 14.03.2023, o ktorom prebieha dovolacie konanie na Najvyššom súde SR vedené pod sp. zn. 9Cdo/161/2023. V dovolacom konaní nebolo doposiaľ rozhodnuté. Oprávnený mal dôvodné pochybnosti o vecnej správnosti rozhodnutia - exekučného titulu, voči ktorému podal dovolanie. Z obsahu dovolania vyplýva, že súdy rozhodli svojvoľne, zmätočne, vo výsledku arbitrárne, extrémne nespravodlivo - teda ústavne neudržateľne. V prípade, že bude dovolaniu vyhovené, obaja povinní kauzálna stratia možnosť vzniesť započítaciu námietku v časti 9.225,28 eur, pretože bude zrušený i závislý výrok o náhrade trov konania. Oprávnený v zmysle § 164 CSP navrhol konanie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie prerušiť, pretože prebieha dovolacie konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a to až do rozhodnutia o dovolaní. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 125/2016 Z. z., ktorým sa dopĺňajú ustanovenia Exekučného poriadku „ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia CSP.“ Pretože Exekučný poriadok ako lex specialis neupravuje podobné situácie, nič nebráni použitiu CSP. Vzťah Exekučného poriadku a CSP je upravený priamo v Exekučnom poriadku v ustanoveniach §§ 9a a 9b. Navrhovaný procesný postup sa javí primeraným a proporcionálne vyváženým i pre nemožnosť navrátenia do predošlého stavu v exekučnom konaní. Právnomu zástupcovi oprávneného je z vlastnej praxe známe, že súd prvej inštancie vyhovel podobnému návrhu na prerušenie konania v prípade, že prebiehalo dovolacie konanie, od ktorého záviselo rozhodnutie vo veci samej (uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/185/2012 zo dňa 04.12.2023), ide pritom o konanie, ktoré rovnako ako v tomto exekučnom konaní je prejudiciálne závislé od konania sp. zn. 9Cdo/161/2023. Tým oprávnený deklaroval vhodnosť a použiteľnosť navrhovaného prerušenia konania o sťažnosti. S poukazom na argumentáciu oprávneného uvedenú v tomto vyjadrení oprávnený navrhol, aby súd konanie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie prerušil až do právoplatného skončenia veci vedenej na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 9Cdo/161/2023. Oprávnený k svojmu vyjadreniu k návrhu povinných na zastavenie exekúcie priložil nasledujúce dokumenty: Dovolanie oprávneného zo dňa 14.03.2023 a vrátenie a opätovné predloženie spisu na Najvyšší súd Slovenskej republiky a uznesenie sp. zn. 13C/185/2012 zo dňa 04.12.2023 s doložkou právoplatnosti.

7. Následne vyšší súdny úradník konštatoval, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal.

8. Súd preskúmal návrh povinných na zastavenie exekúcie ako aj ďalší spisový materiál a dospel k nasledujúcim zisteniam. Povinní svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnili vykonaním jednostranného započítania vzájomnej pohľadávky povinného v 2. rade vo výške 9.225,28 eur priznanej exekučným titulom - uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/54/2018 zo dňa 19.07.2023, ktoré sa stalo právoplatným dňom 22.10.2023 a vykonateľným dňom 26.10.2023 voči pohľadávke oprávneného priznanej exekučným titulom - uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Cb/106/2010 zo dňa 12.03.2024, ktoré sa stalo vykonateľným dňa 28.03.2024, a to ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Povinní tiež namietali, že povinný v 2. rade pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie uhradil aj zostávajúcu časť pohľadávky oprávneného vo výške 70,58 eur, čím malo dôjsť k zániku celého dlhu povinných voči oprávnenému.

9. Súd uviedol, že započítanie je jedným zo spôsobov zániku záväzkov, a to vzájomne sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Inštitút započítania je upravený v ust. § 580 a n. Občianskeho zákonníka, pričom niektoré ustanovenia o započítaní pohľadávok z obchodno- záväzkových vzťahov obsahuje aj zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. Podľa ust. § 580 Občianskeho zákonníka zánik pohľadávok započítaním nastáva v okamihu, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie, pričom tie potom zanikajú v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú. Na to, aby došlo k zániku pohľadávok započítaním, musí byť splnených niekoľko predpokladov. Jedným z takýchto predpokladov je vzájomnosť pohľadávok, t. j. že musí ísť o dva záväzky medzi tými istými subjektami, keď veriteľ jednej pohľadávky je súčasne dlžníkom druhej pohľadávky a naopak. Ďalšou podmienkou je, že vzájomné plnenie musí byť rovnakého druhu (peňažné pohľadávky) a pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie, t. j. nesmie ísť o pohľadávky, ktorých započítateľnosť je vylúčená zákonom alebo dohodou účastníkov. Keďže k zániku pohľadávok nedochádza automaticky v momente, keď sa tieto pohľadávky stretnú, je nutné vykonať aj právny úkon - započítací prejav niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Tento prejav musí byť adresovaný druhému účastníkovi a musí z neho byť zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke druhého účastníka.

10. V predmetnej veci mal súd za preukázané, že oprávnený bol ako žalobca v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/54/2018 zaviazaný uhradiť žalovanému A. E. F. trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 9.225,28 eur. Pohľadávka priznaná uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/54/2018 zo dňa 19.07.2023 bola následne Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2024 postúpená z pôvodného oprávneného (A. E. F.) na povinného v 2. rade. Súd mal ďalej za preukázané, že dňa 02.04.2024 bol zo strany povinného v 2. rade voči oprávnenému vykonaný prejav smerujúci k započítaniu jeho judikovanej pohľadávky vo výške 9.225,28 eur voči pohľadávke oprávneného vymáhanej v tomto exekučnom konaní, priznanej exekučným titulom - uznesenie sp. zn. 64Cb/106/2010 zo dňa 12.03.2024 vo výške 9.295,86 eur, a to vo výške v akej sa tieto pohľadávky vzájomne kryjú, t. j. vo výške 9.225,28 eur. Započítací prejav bol adresovaný oprávnenému a obsahoval jasnú informáciu, akú pohľadávku a v akej výške si povinný v 2. rade uplatňuje na započítanie proti pohľadávke oprávneného. V danom prípade tak bola splnená podmienka započítania týkajúca sa rovnakého druhu vzájomného plnenia, keďže v prípade obidvoch pohľadávok sa jedná o peňažné pohľadávky, pričom súdu nie je známy žiaden dôvod, pre ktorý by predmetné pohľadávky neboli spôsobilé na započítanie. Pokiaľ ide o podmienku vzájomnosti pohľadávok, súd uviedol, že oprávnený je veriteľom pohľadávky priznanej exekučným titulom - uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Cb/106/2010 zo dňa 12.03.2024 vo výške 9.295,86 eur, ktorej solidárnymi dlžníkmi sú povinní a na druhej strane povinný v 2. rade je z titulu nadobudnutia pohľadávky postúpením veriteľom pohľadávky priznanej exekučným titulom - uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/54/2018 zo dňa 19.07.2023, ktorej dlžníkom je oprávnený. Z uvedeného vyplýva, že podmienka vzájomnosti pohľadávok bola v tomto prípade splnená. Súd sa v tejto súvislosti nestotožnil s tvrdením oprávneného, že v predmetnej veci je vylúčená vzájomnosť pohľadávok, nakoľko obe pohľadávky predstavujú súdom priznané trovy právneho zastúpenia, ktoré majetkovo patria inej osobe (advokátovi). Súd týmto poukázal na ust. § 263 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Ako vyplýva zo samotného znenia vyššie citovaného ustanovenia, advokát je v prípade

priznania náhrady trov konania iba prijímateľom tejto náhrady, teda platobným miestom, avšak veriteľom pohľadávky (oprávneným) zostáva účastník konania, ktorý mal v danej veci úspech a ktorému bola náhrada trov konania priznaná. Uvedené potvrdzuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 4 Cdo 122/03 zo dňa 24.04.2004 : „Zástupca účastníka konania nie je aktívne legitimovaný vo vlastnom mene vymáhať náhradu trov konania priznaných exekučným titulom tomu účastníkovi, ktorého v súdnom konaní zastupoval; môže tak urobiť len ako zástupca účastníka.“, ako aj v rozsudku sp. zn. 4 Cdo 12/2006 : „Ustanovenie § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný túto advokátovi zaplatiť, nezakladá aktívnu legitimáciu advokáta na náhradu týchto trov konania; oprávneným subjektom je aj v tomto prípade účastník konania, ktorý sa právoplatnosťou rozhodnutia stáva veriteľom pohľadávky na náhradu trov. Určenie povinnosti zaplatiť náhradu trov konania advokátovi je len stanovením platobného miesta a advokát zároveň nadobúda postavenie osoby, ktorá je oprávnená v mene účastníka a s účinkami pre účastníka náhradu trov prijať. Sám však nie je oprávnený podať vo vlastnom mene odvolanie proti rozhodnutiu o trovách konania a nie je ani oprávnený vo vlastnom mene tento nárok exekučne vymáhať. Zaplatením náhrady trov konania advokátovi (do jeho rúk alebo na jeho účet) podľa neskôr zrušeného súdneho rozhodnutia, vzniká bezdôvodné obohatenie tomu, v mene koho advokát náhradu prijal, t. j. účastníkovi, ktorého v konaní zastupoval a ktorému bola ich náhrada prisúdená. Advokát nie je pasívne legitimovaným subjektom v konaní o vydanie takéhoto bezdôvodného obohatenia, vrátane jeho príslušenstva.“

11. Súd mal za preukázané, že zásielka obsahujúca započítací prejav povinného v 2. rade adresovaný oprávnenému bola podaná na pošte dňa 02.04.2024, uložená na pošte dňa 03.04.2024 a následne dňa 24.04.2024 vrátená povinnému v 2. rade ako neprevzatá v odbernej lehote. Súd uviedol, že pri hmotnoprávných úkonoch, medzi ktoré patrí aj započítanie, sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon, ale postačí objektívna možnosť adresáta písomnosti zoznámiť sa s obsahom prejavu vôle v nej vyjadrenej, t. j. keď sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 129/2010 zo dňa 28.1.2011). K tomu dôjde aj v prípade, ak bola zásielka obsahujúca právny úkon ponechaná v poštovej schránke adresáta, resp. mu bolo v poštovej schránke zanechané oznámenie o uložení zásielky. Vzhľadom na skutočnosť, že dňa 03.04.2024 bola zásielka obsahujúca započítací prejav povinného v 2. rade uložená na pošte, oprávnený musel byť o jej uložení ako adresát upovedomený a mal teda objektívnu možnosť zoznámiť sa s jej obsahom. Na základe uvedeného mal súd za to, že k doručeniu započítacieho prejavu oprávnenému došlo dňa 03.04.2024, kedy oprávnený aj napriek uloženiu zásielky na pošte nevyužil objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Bolo teda možné konštatovať, že započítaniu pohľadávky povinného v 2. rade voči pohľadávke oprávneného, a teda aj k jej zániku vo výške 9.225,28 eur, t. j. vo výške, v akej sa pohľadávky vzájomne kryjú, došlo ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý bol súdu doručený dňa 04.04.2024. Súd zároveň dodal, že pohľadávka oprávneného vo výške 9.225,28 eur nezanikla iba voči povinnému v 2. rade, ktorý vykonal započítací prejav, ale zanikla aj voči povinnému v 1. rade, keďže povinní boli voči oprávnenému zaviazaní solidárne, kedy zánikom záväzku jedného z dlžníkov dochádza k zániku záväzku aj ostatných spoludlžníkov.

12. Po zániku pohľadávky oprávneného vo výške 9.225,28 eur zostala na úhradu zvyšná časť pohľadávky oprávneného vo výške 70,58 eur (pôvodne priznaná pohľadávka oprávneného vo výške 9.295,86 eur - 9.225,28 eur). Súd mal za preukázané, že povinný v 2. rade dňa 03.04.2024 vykonal na účet č. C., ktorý oprávnený uviedol vo výzve na zaplatenie zo dňa 14.03.2024, úhradu vo výške 70,58 eur, čím došlo k zániku aj zostávajúcej časti pohľadávky oprávneného voči obidvom povinným, a to ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

13. Súd týmto konštatoval, že návrh na vykonanie exekúcie nebol zo strany oprávneného podaný dôvodne, nakoľko pohľadávka oprávneného priznaná exekučným titulom - uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Cb/106/2010 zo dňa 12.03.2024 zanikla ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a začatím exekučného konania, v dôsledku čoho bol naplnený dôvod na zastavenie exekúcie súdom v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Na základe vyššie uvedených skutočností súd v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku exekúciu zastavil (I. výrok).

14. Súd ďalej uviedol, že oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinných na zastavenie exekúcie navrhol prerušiť predmetné exekučné konanie podľa ust. § 164 CSP až do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 9Cdo/161/2023, nakoľko sa

v tomto konaní rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v exekučnom konaní. Oprávnený podal dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu v konaní, v ktorom bol priznaný nárok vo výške 9.225,28 eur uplatnený povinným v 2. rade na započítanie voči pohľadávke oprávneného. Súd v tejto súvislosti uviedol, že vyššie citované ust. § 164 CSP, podľa ktorého oprávnený navrhol prerušiť exekučné konanie, predstavuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, kedy je na úvahe samotného súdu či konanie preruší alebo takýto návrh zamietne. Súd musí v rámci tejto úvahy prihliadnuť aj na zásadu hospodárnosti a efektívnosti konania a tiež na právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Súd by mal konanie prerušiť, len ak je presvedčený o tom, že v prebiehajúcim súdnom či správnom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre jeho rozhodnutie. V predmetnej veci však súd nemal za to, že by existoval dôvod, pre ktorý by malo byť exekučné konanie prerušené. Pohľadávka povinného v 2. rade, ktorá bola započítaná voči pohľadávke oprávneného, bola priznaná právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorý v čase rozhodovania súdu o návrhu povinných na zastavenie exekúcie a o návrhu oprávneného na prerušenie konania nebol zrušený, pričom samotné podanie dovolania zo strany oprávneného nemá na túto skutočnosť nijaký vplyv. Súd mal za to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania podľa ust. § 164 CSP a z toho dôvodu návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol (II. výrok).

15. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 45 ods. 1, § 48 ods. 2, § 61k ods. 1 písm. a), § 61k ods. 2, § 61k ods. 3, § 61k ods. 4, § 61k ods. 5, § 61l ods. 3, § 195, § 196, § 197 ods. 1, § 197 ods. 2, § 198 ods. 2, § 199c ods. 1 prvá veta, § 199c ods. 4, § 200 a § 201 Exekučného poriadku, § 164 a § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 580 Občianskeho zákonníka a § 21 ods. 2 prvá veta, § 22 ods. 1 a § 22 ods. 2 vyhlášky MSSR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

16. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že oprávnený nepovažuje odôvodnenie napadnutého uznesenia za presvedčivo preskúmateľné a vo výsledku za správne, pretože vyšší súdny úradník neodpovedal na podstatnú/kľúčovú časť argumentácie oprávneného v jeho vyjadrení zo dňa 07.06.2024. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vôbec nerieši doposiaľ súdnou praxou neriešenú otázku započítania judikovaných pohľadávok predstavujúcich náhradu trov konania tak na strane oprávneného ako i na strane povinného bez účasti subjektu reprezentujúceho platobné miesto, t. j. bez účasti advokátov, v prospech ktorých boli judikované pohľadávky priznané. Ide tak o neprípustný a ústavne neudržateľný spôsob súdneho rozhodovania spôsobom „o nás bez nás“. Oprávnený vo vyjadrení k započítacej námietke povinného nastolil uvedené právne otázky: Zákon v ust. § 263 ods. 1 CSP explicitne určuje platobné miesto, ktoré v materiálnom jadre ex offo vylučuje započítanie, pretože takéto pohľadávky sa v skutočnosti reálne nemôžu stretnúť - chýba vzájomnosť pohľadávok. Podľa komentárovej literatúry (Števcák, M. a kol.: Občiansky zákonník II., § 451 - 880. 2. vydanie. Komentár. Praha, C. H. Beck, 2019, s. 2194): „Prvým predpokladom úspešného započítania je vzájomnosť pohľadávok. Vzájomnosť pohľadávok predstavuje taký právny stav, kedy dlžník právneho vzťahu má zároveň pohľadávku voči svojmu veriteľovi. Z tohto všeobecného pravidla však existujú zákonné výnimky, teda situácie, keď kompenzabilná pohľadávka zároveň majetkovo prináleží inej osobe. Typicky pôjde o právny vzťah ručenia, kde v zmysle ustanovenia § 548 ods. 2 je ručiteľ oprávnený proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by voči veriteľovi mohol namietať dlžník. V tomto prípade by ručiteľ mohol úspešne namietať zánik vzájomnej dlžníkovej pohľadávky započítaním.“ Analogicky ako v prípade ručenia i v prípade stretu pohľadávok tvoriacich na jednej strane istinu a na druhej strane trovy právneho zastúpenia, ide o derivát nespôsobilý na započítanie pre absenciu kompenzabilnej pohľadávky, ktorá majetkovo prináleží inej osobe (advokátovi).

17. Súdu v exekučnom konaní prináleží právo a povinnosť materiálneho prieskumu vnesenej započítacej námietky, čo doposiaľ VSÚ postačujúco neurobil z pohľadu zákonom normovanej požiadavky kladenej na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, a to v relevantnej odpovedi na kľúčovú právnu otázku nastolenú v celej šírke uplatnenej argumentácie oprávneného podaním zo dňa 07.06.2024. VSÚ nevysvetlil postačujúco a zrozumiteľne, prečo pristúpil k započítaniu, keď v materiálnom ponímaní platba ohľadom náhrady trov právneho zastúpenia ex offo patrí titulom platobného miesta (§ 263 ods. 1 CSP) iným subjektom (advokátom) ako právnickým osobám zastúpených advokátmi a len po formálnej stránke sa jedná o nárok patriaci zastupovanému subjektu. Akceptovaním jednostranného započítania na strane povinného a bez možnosti dotknutého advokáta

akokoľvek sa k veci vyjadriť, tak dochádza k denegatio iustitiae na strane oprávneného tým, že sa nerešpektuje ratio legis ustanovenia § 263 ods. 1. Nepochybne treba v exekučnom konaní reflektovať rozdielne skutkové situácie, keď sa námietkou započítania jedná o zánik pohľadávok rovnakého druhu (istina proti istine) oproti situácii, keď sa v materiálnom jadre jedná o špecifické pohľadávky len formálne odvodené od zastupovaného subjektu, fakticky a materiálne patriace inému subjektu - advokátovi.

18. VSÚ nevhodne a nepostačujúco vychádzal z nesprávneho úsudku, že sa jedná o pohľadávky rovnakého druhu. Ide o neprípustne formalistický výklad v zjavnom rozpore s materiálnym jadrom platobného miesta, keď o trovách advokáta sa rozhoduje bez jeho účasti, hoci sa nepochybne jedná o jeho nárok iba formálne odvodený od zastupovaného subjektu. Vo výsledku tak chyba preskúmateľná odpoveď reagujúca na argumentáciu oprávneného - prečo nie je možné vzájomne započítať trovy právneho zastúpenia. VSÚ nedal odpoveď na oprávneným tvrdené použitie analógie, ako je tomu v prípade ručenia podľa § 548 ods. 2 Občianskeho zákonníka a za použitia čl. 4 základných princípov CSP. Oprávnenému a jeho právnomu zástupcovi pritom doposiaľ nie sú známe rozhodnutia súdu, ktorý by riešili rovnakú právnu otázku „započítania trov právneho zastúpenia povinného na trovy právneho zastúpenia oprávneného“. Pretrvávajú tak zásadné pochybnosti o správnosti odôvodnenia prijatého rozhodnutia.

19. Na argumentáciu uvedenú v časti II. v bode 3. vyjadrenia oprávneného zo dňa 07.06.2024, osobitne na procesnoprávnu otázku prerušenia exekučného konania podľa § 164 CSP v spojení s § 9a ods. 1 zákona č. 125/2016 Z. z. VSÚ v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neposkytol žiadnu špecifickú odpoveď. V tejto pre oprávneného podstatnej procesno-právnej otázke (osobitne zohľadňujúc nemožnosť uvedenia do pôvodného stavu v prípade úspešného dovolania oprávneného) sa jedná o rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok vysvetľujúcej argumentácie. V prípade, že bude vyhovené dovolaniu oprávneného v konaní sp. zn. 9Cdo/161/2023, povinnému zanikne nárok na započítanie v plnej výške 9.225,28 eur. V takom prípade by prichádzalo do úvahy zastavenie exekúcie. Nie je možné pro futuro vplyvom úspešného dovolacieho konania vylúčiť i verziu, že v konaní sp. zn. 20C/54/2018 bude v prospech oprávneného judikovaná oveľa vyššia pohľadávka, ako je oprávneným uplatňovaná v tomto konaní.

20. S poukazom na argumentáciu oprávneného uvedenú v tejto sťažnosti oprávnený navrhuje, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým konanie o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu č. k. 61Ek/717/2024 zo dňa 02.09.2024 prerušuje až do právoplatného skončenia veci vedenej na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 9Cdo/161/2023, alternatívne súd návrh na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietne a rozhodne, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie v rozsahu 100 %.

21. Povinní v 1. a 2. rade sa k sťažnosti oprávneného napriek výzve súdu zo dňa 23.10.2024, ktorá bola doručená ich právnomu zástupcovi dňa 08.11.2024, nevyjadrili.

22. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

23. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

24. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

25. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

26. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

27. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

28. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

29. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

30. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a viazaný rozsahom a dôvodmi sťažnosti dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, pričom svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a jeho rozhodnutie nie je arbitrálne. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietnuť a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

31. Napriek zneniu cit. ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd vzhľadom na námietky oprávneného prezentované sťažnosti na zdôraznenie správnosti záverov vyššieho súdneho úradníka uvádza, že platobné miesto pohľadávok neovplyvňuje vzájomnosť pohľadávok. Tá je daná nositeľmi oprávnení z právnych vzťahov, v ktorých vznikli. Ak títo nositelia sú istí aj po zohľadnení prípadného právneho nástupníctva, tak potom je daná vzájomnosť pohľadávok. Aj keď v zmysle ust. § 263 CSP je povinnou náležitosťou uznesenia o výške náhrady trov konania uvedenie prijímateľa náhrady trov konania, ktorým je advokát, ktorý úspešnú stranu zastupoval, účastníkmi procesnoprávných vzťahov v civilnom konaní sú vždy len žalobca a žalovaný a uvedené platí aj na vzťahy vznikajúce pri náhrade trov konania. Právnomu zástupcovi tak Civilný sporový poriadok, ako základný kódex upravujúci civilné sporové konanie, nepriznáva postavenie účastníka konania. Z uvedeného vyplýva, že nositeľom pohľadávky na náhradu trov konania je vždy strana sporu a nie jej právny zástupca, a to aj vtedy ak súd v zmysle zákona ukladá protistrane zaplatiť náhradu trov konania do rúk právneho zástupcu. Určenie povinnosti zaplatiť náhradu trov konania advokátovi je tak len stanovením platobného miesta a advokát zároveň nadobúda postavenie subjektu, ktorý je oprávnený len v mene účastníka a s účinkami pre účastníka náhradu trov prijať. Uvedený názor bol viackrát vyjadrený aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré boli publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR, napr. R 33/2005, R 21/2012 ako i rozsudok NS SR publikovaný pod R 104/1994 z 25. októbra 1993 či rozsudok NS SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009. Procesné práva materiálneho charakteru v civilnom procese totiž nemôžu vzniknúť nikomu inému len stranám sporu. Tie svoje náklady v konaní platia, tak len im môže vzniknúť nárok na náhradu trov konania. Sťažnostný tak uzatvára, že pohľadávka titulom náhrady trov konania je vždy pohľadávkou strany sporu a nie právneho zástupcu, ktorý je len platobným miestom. Z toho pohľadu závery, ktoré učinil vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení o vzájomnosti pohľadávok, možno považovať za správne a korektné.

32. K námietke oprávneného, že v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/54/2018, v ktorom bol vydaný exekučný titul, z ktorého pohľadávku vyplývajúcu, si povinní započítali voči oprávnenému, podal dovolanie, musí exekučný súd zdôrazniť, že v zmysle konštantnej judikatúry „Podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu.“ (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/2004-70 zo dňa 19.05.2004). Prijatie názoru účastníka, že podaním dovolania možno očakávať jeho vyhoveniu majúcemu za následok zrušenie alebo zmenu rozhodnutia napadnutého mimoriadnym opravným prostriedkom, by nútilo exekučný súd zaoberať sa otázkou rozhodnutia vydaného v inom konaní, resp. zaoberať sa otázkou, na ktorú ani nemá kompetenciu, keďže úlohou exekučného konania nie je prieskum právoplatných rozhodnutí, ale nútený výkon nárokov priznaných právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi. Inak povedané, o dovolaní rozhoduje dovolací súd a exekučný súd nemá právomoc posúdiť (vyvodiť záver), že rozhodnutie stratí (v budúcnosti) vykonateľnosť (bude zrušené, resp. zmenené). Z tohto pohľadu exekučný súd svojou ustálenou rozhodovacou činnosťou zamietá návrhy

na zastavenie exekúcie, resp. návrhy na prerušenie exekúcie z dôvodu podania dovolania povinným z dôvodu, že podanie samotného dovolania (mimo § 444 ods. 4 CSP) nemá vplyv na vykonateľnosť a ani na právoplatnosť exekučného titulu, a teda nárok, ktorý je v ňom obsiahnutý, je potrebné považovať za reálne existujúci. Uvedeným je potom potrebné sa riadiť i v opačnom garde, t. j. aj v prípade, ak dovolanie je námietkou oprávneného. Ak teda podal oprávnený dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu obsahujúcejmu pohľadávku, ktorú povinní v súlade so zákonom započítali, tak takéto dovolanie nemá žiadne účinky na prebiehajúcu exekúciu a nespôsobuje nutnosť zamietnutia obrany povinných.

33. Vyššie uvedené závery platia i pre posúdenie návrhu oprávneného na prerušenie exekúcie, resp. návrhu oprávneného na prerušenie sťažnostného konania, ktorého prevažná časť právnej argumentácie oprávneného o nutnosti prerušenia vychádzala z možnosti, resp. potencionálnosti zrušenia (straty účinnosti) uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/54/2018-1010 zo dňa 19.07.2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/54/2018-1046 zo dňa 05.10.2023 ako následku vyhovenia dovolania. V prvom rade musí exekučný súd uviesť, že vo svojej činnosti sa nemôže zaoberať potencionálnymi skutočnosťami, ale musí zákonnými prostriedkami v primeranej lehote napĺňať cieľ, ktorý je daný pre ten ktorý druh civilného procesu. V tejto súvislosti chce exekučný súd uviesť, že prerušenie exekučného konania od 01.04.2017 nie je síce výslovne vylúčené na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy. To však ale neznamená, že prerušenie exekučného konania sa stalo bežným javom v exekúcii. Pri prerušení exekučného konania stále ide o výnimočnú situáciu a mimo stretu exekúcie s konkurzom sa prerušenie povoľuje len za veľmi špecifických a závažných okolností, ktorými určite nie je podanie dovolania, a to najmä s ohľadom na nemožnosť vopred určiť výsledok pred dovolacím súdom. Exekučný súd má za to, že aj pri návrhu oprávneného na prerušenie exekúcie je potrebné použiť rovnaký meter ako pri návrhu povinného na odklad alebo prerušenie exekúcie z dôvodu podania dovolania. K oprávneným predloženému uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/185/2012 zo dňa 04.12.2023, v ktorom bolo vyhovené návrhu na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho dovolacieho konania, exekučný súd uvádza, že vzhľadom na skutkovú odlišnosť danú tým, že sa v konaní sp. zn. 13C/185/2012 nejedná o exekučné konanie, je bez právnej relevancie.

34. Na záver súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

35. Z vyššie uvedených dôvodov sťažnostný súd neprerušil konanie o sťažnosti do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o podanom odvolaní, ale o sťažnosti oprávneného rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia, sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1813/2024 zo dňa 02.09.2024 zamietol a návrh oprávneného na prerušenie sťažnostného konania zamietol.

36. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

37. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

38. Pokiaľ ide o náhradu trov exekúcie v súvislosti s podanou sťažnosťou, súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov exekúcie, keď oprávnený vzhľadom na výsledok sťažnostného konania, v ktorom nebol úspešný, nemá právo na náhradu trov konania v súvislosti s podanou sťažnosťou a povinným, ktorým možno prisúdiť plný úspech vo veci, nakoľko súd sťažnosť zamietol, nárok nepriznal, nakoľko povinným žiadne účelne vynaložené trovy v sťažnostnom konaní nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.